

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Варна, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Маринела Г. Дончева Въззивно гражданско дело № 20223000500266 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното :

Подадена е жалба от „Интереко“ ЕООД чрез адв. Г.Д. срещу решение № 128/01.11.2021 год по в.гр.д. № 631/2021 год на Окръжен съд Добрич, с което е отменено разпределение от 09.04.2021 год по изп.д. № 20189010400333 на ЧСИ с рег.№ 901 с район на действие ДОС и е изготвено ново разпределение. Въззивникът изразява несъгласие с частта от решението, с която неправилно е определена сумата на разноските, направени от него като вискател. Моли за отмяна на решението в тази част и постановяване на друго, с което в негова полза бъдат разпределени разноски в размер на 2000 лв – адвокатско възнаграждение.

Съставът на Апелативен съд Варна намира, че въззивната жалба е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните мотиви:

Съгласно чл. 460 ГПК, съдебният изпълнител извършва разпределение, когато събраната сума е недостатъчна за удовлетворяване на вземанията всички вискатели. Чрез разпределението съдебният изпълнител определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването

им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. В хипотезата, в която за купувач е обявен вискател и едновременно с това има и други вискатели, а предложената цена не е достатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, е приложима специалната норма на чл. 495 ГПК, съгласно която обявеният за купувач вискател е длъжен да внесе в двуседмичен срок от разпределението сумата, необходима за изплащане на съразмерните части на вземанията на другите вискатели, а ако няма други вискатели, е длъжен да внесе сумата, с която цената надминава неговото вземане. Ето защо, в хипотезата на чл. 495 ГПК, се налага извършването на "предварително разпределение" по чл. 460 от ГПК, с което преди всичко да се определи дали съществува в полза на обявения за купувач вискател подлежащо на удовлетворяване вземане от публичната продан и в какъв размер, за да може той да упражни правото си на прихващане, съгласно чл. 461 от ГПК, както и да се определи сумата, която обявеният за купувач вискател следва да внесе. След стабилизиране на "предварителното" разпределение започва да тече и двуседмичният срок за внасяне на определената с разпределението сума, дължима от обявения за купувач вискател

В случая по изп.д. № 20189010400333 на ЧСИ с рег.№ 901 с район на действие ДОС са извършени две разпределения на 09.04.2021 год на сумите от публичната продан на два недвижими имота, собственост на длъжника „Винарна Добрич“ ООД – сумата 7500 лв от публичната продан на недвижим имот с идентификатор 72624.611.135.6 и сумата 104 787 лв от публичната продан на недвижим имот с идентификатор № 72624.611.135.16. И двата имота са възложени на вискателя „Интереко“ ЕООД, който е предложил най-високата цена.

Въззивникът „Интереко“ ЕООД е обжалвал само второто разпределение по съображения, че в него не са включени авансово внесените от него такси и разноски, както и че не са взети предвид всички направени разноски по изп.д., вкл. адвокатско възнаграждение.

Съдът е съобразил, че съдебният изпълнител неправилно е разпределил сума в размер на 104 787,20 лв, която е с включен ДДС, като е пропуснал да включи в разпределението в първи ред на привилегиите по ч. 136 ал.1 т.1 от ЗЗД авансово внесените от първоначалния вискател разноски в размер на

115,47 лв, а така също не е предвидил сума за погасяване вземането на същия за платеното от него адвокатско възнаграждение. Действително от приложените по изпълнителното дело доказателства се установява, че то е в размер на 2000 лв за цялото изпълнително производство. Доколкото се разпределят суми от проведените два изпълнителни способа – публични продажби на два недвижими имота, а вискателят е обжалвал само разпределението на сумите от единия от тях, съдът правилно е преценил, че в негова полза следва да се разпредели само сума в размер на 1000 лв разноси за това изпълнително действие. Съгласно изричния текст на чл. 136 ал.1 т.1 от ГПК, в първи ред на привилегиите са поставени вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. 134 и 135 от ЗЗД – от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси. Тълкуването, което въззивникът е направил в жалбата си не отговаря на смисъла, вложен от законодателя в цитираната разпоредба, а именно – предпочтително се удовлетворяват разноските за имота, върху който е извършено изпълнението. Споменаването на исковите по чл. 134 и 135 от ЗЗД само добавят още една хипотеза, за която правилото на разпоредбата се прилага. Останалата част от разноските вискателят ще удовлетвори след провеждането на съответните изпълнителни действия върху имуществото на длъжника.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 128/01.11.2021 год по в.гр.д. № 631/2021 год на Окръжен съд Добрич.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____